La kato kiu iradis sole

Rudyard Kipling
el/angl/ig/is Marteno Miniĥ

2003.10

Aŭd/u kaj atent/u kaj aŭskult/u; ĉar jen/o pra/okaz/is kaj real/iĝ/is kaj est/iĝ/is kaj est/is, ho mi/a Plej Kar/a, kiam la Hejm/a/j best/o/j est/is sovaĝ/a/j. La Hund/o est/is sovaĝ/a, kaj la Ĉeval/o est/is sovaĝ/a, kaj la Bov/in/o est/is sovaĝ/a, kaj la Ŝaf/o est/is sovaĝ/a, kaj la Pork/o est/is sovaĝ/a – sovaĝ/a ĝis/sovaĝ/e – kaj ili ir/ad/is en la Kaos/a Sovaĝ/a Ĝangal/o laŭ si/a sovaĝ/a sol/ec/o. Sed la plej sovaĝ/a de ĉiu/j best/o/j est/is la Kat/o. Ŝli ir/ad/is sol/e, kaj ĉiu/j lok/o/j egal/is al ŝli.

Kompren/ebl/e, ankaŭ la Vir/hom/o est/is sovaĝ/a. Li est/is terur/manier/e sovaĝ/a. Li eĉ ne komenc/is est/i mal/sovaĝ/a, ĝis li renkont/is la Hom/in/o/n, kaj ŝi dir/is al li, ke al ŝi ne plaĉ/as viv/i laŭ li/a/j sovaĝ/a/j manier/o/j. Ŝi elekt/is plaĉ/a/n sek/a/n Kavern/o/n anstataŭ la stak/o da mal/sek/a/j foli/o/j por sur/kuŝ/i; kaj mal/antaŭ/e de la Kavern/o ŝi brul/ig/is plaĉ/a/n fajr/o/n de lign/o; kaj tra la apertur/o de la Kavern/o ŝi vost/mal/supr/e/n pend/ig/is sek/ig/it/a/n haŭt/o/n de sovaĝ/a ĉeval/o; kaj ŝi dir/is, "Viŝ/u vi/a/j/n pied/o/j/n, kar/ul/o, antaŭ ol en/ir/i, kaj nun ni ten/os hejm/o/n."

Tiu/vesper/e, mi/a Plej Kar/a, ili vesper/manĝ/is sovaĝ/a/n ŝaf/o/n rost/it/a/n sur varm/eg/a/j ŝton/o/j, gust/ig/it/a/n per sovaĝ/a ajl/o kaj sovaĝ/a pipr/o; kaj sovaĝ/a/n anas/o/n ŝtop/it/a/n per sovaĝ/a riz/o kaj sovaĝ/a trigonel/o kaj sovaĝ/a koriandr/o; kaj medol-ost/o/j/n de sovaĝ/a/j vir/bov/o/j; kaj sovaĝ/a/j/n ĉeriz/o/j/n kaj sovaĝ/a/j/n granat/pom/o/j/n.

Post/e la Vir/hom/o ir/is dorm/i antaŭ la fajr/o/n feliĉ/eg/*eg*/a; sed la Hom/in/o ek/sid/is kaj ek/komb/is si/a/n har/ar/o/n. Ŝi ek/ten/is ŝaf/a/n ŝultr/ost/o/n – larĝ/a/n ŝaf/ŝultr/a/n tranĉ/il-ost/o/n – kaj ŝi rigard/is la mir/ig/a/j/n sign/o/j/n sur ĝi, kaj ŝi ĵet/is iom plu da lign/o sur la fajr/o/n, kaj ŝi ek/sorĉ/is. Ŝi far/is la Unu/a/n Kant/a/n Sorĉ/o/n en la mond/o.

Ekster/e en la Kaos/a Sovaĝ/a Ĝangal/o ĉiu/j sovaĝ/a/j best/o/j kun/iĝ/is kun/e tie/n de kie ili pov/is vid/i la lum/o/n de la fajr/o, mir/ant/e kio/n tio signif/as.

Post/e la Sovaĝ/a Ĉeval/o stampf/is per si/a sovaĝ/a huf/o kaj dir/is, “Ho mi/a/j Amik/o/j kaj ho mi/a/j Mal/amik/o/j, kial la Vir/hom/o kaj la Hom/in/o far/is tiu/n grand/a/n lum/o/n en tiu grand/a Kavern/o, kaj kiu/n mal/bon/o/n tio ig/os al ni?”

La Sovaĝ/a Hund/o lev/is si/a/n naz/o/n kaj flar/i/s la odor/o/n de rost/at/a ŝaf/aĵ/o, kaj dir/is, “Mi ir/os tie/n kaj vid/os kaj rigard/os, kaj dir/os; ĉar, laŭ mi, tio est/as bon/a. Kat/o, kun/ir/u kun mi.”

“Neniel!” dir/is la Kat/o. “Mi est/as la Kat/o kiu ir/ad/as sol/e, kaj ĉiu/j lok/o/j egal/as al mi. Mi ne kun/ir/os.”

“Ni do neniam plu est/os amik/o/j,” dir/is la Sovaĝ/a Hund/o, kaj ek/trot/is al la Kavern/o. Sed post ol li iom for/ir/is, la Kat/o dir/is al si, “Ĉiu/j lok/o/j egal/as al mi. Kial ankaŭ mi ne ir/u kaj ne vid/u kaj ne rigard/u kaj ne for/ir/u laŭ mi/a plaĉ/o.” Do ŝli kaŝ/ir/is post la Sovaĝ/a Hund/o mol/paŝ/e, mol/paŝ/eg/e, kaj ŝli kaŝ/is si/n tie/n de kie ŝli pov/is ĉio/n aŭd/i.

Kiam la Sovaĝ/a Hund/o ĝis/kur/is la apertur/o/n de la Kavern/o, li supren/lev/is la sek/ig/it/a/n ĉeval/haŭt/o/n per si/a naz/o kaj en/naz/ig/is la bon/eg/a/n odor/o/n de la rost/at/a ŝaf/aĵ/o, kaj la Hom/in/o, rigard/ant/e la tranĉ/il-ost/o/n, li/n aŭd/is, kaj ek/rid/is, kaj dir/is, “Jen ven/as la unu/a. Sovaĝ/a Best/o el/de la Sovaĝ/a Ĝangal/o, kio/n ci vol/as?”

La Sovaĝ/a Hund/o dir/is, “Ho mi/a Mal/amik/o kaj Edz/in/o de mi/a Mal/amik/o, kio est/as tio odor/ant/a tiel bon/e en la Sovaĝ/a Ĝangal/o?”

Tiam la Hom/in/o pren/is la rost/it/a/n ŝaf/ost/o/n kaj ĵet/is ĝi/n al la Sovaĝ/a Hund/o, dir/ant/e “Sovaĝ/a Best/o de la Sovaĝ/a Ĝangal/o, jen gust/um/u.” La Sovaĝa Hund/o maĉ/is la ost/o/n, kaj ĝi est/is pli bon/gust/a ol i/o ajn kio/n li iam ajn gust/um/is, kaj li dir/is, “Ho mi/a Mal/amik/o kaj Edz/in/o de mi/a Mal/amik/o, don/u al mi plu.”

La Hom/in/o dir/is, “Sovaĝ/a Best/o de la Sovaĝ/a Ĝangal/o, help/ad/u dum/tag/e al mi/a Vir/edz/o ĉas/i kaj gard/ad/u dum/nokt/e la Kavern/o/n, kaj mi don/os al vi tiom da rost/it/a/j ost/o/j kiom vi bezon/os.”

“Aha,” pens/is la Kat/o, aŭskult/ant/e, “tio est/as saĝ/a Hom/in/o, sed ŝi est/as ne tiom saĝ/a kiom mi.”

La Sovaĝ/a Hund/o en/ramp/is en la Kavern/o/n, met/is si/a/n kap/o/n sur la sin/o/n de la Hom/in/o, kaj dir/is, “Ho mi/a Amik/o kaj Edz/in/o de mi/a Amik/o, mi help/ad/os al vi/a Vir/edz/o ĉas/i dum/tag/e kaj mi gard/ad/os la Kavern/o/n dum/nokt/e.”

“Aha,” pens/is la Kat/o, aŭskult/ant/e. “Tio est/as tre mal/saĝ/a Hund/o.” Kaj ŝli marŝ/is re/e/n tra la Kaos/a Sovaĝ/a Ĝangal/o, sving/ant/e si/a/n sovaĝ/a/n vost/o/n, kaj ir/ant/e laŭ si/a sovaĝ/a sol/ec/o. Sed neniam dir/ont/e al iu.

Kiam la Vir/hom/o vek/iĝ/is, li dir/is, “Kio/n la Sovaĝ/a Hund/o far/as ĉi tie?” Kaj la Hom/in/o dir/is, “Li jam ne plu nom/iĝ/as Sovaĝ/a Hund/o, sed

la Unu/a Amik/o, ĉar li est/os ni/a amik/o por/ĉiam-ĉiam-ĉiam/e. Kun/ir/ig/u li/n kun vi al ĉas/ad/o."

La sekv/a/n vesper/o/n la Hom/in/o falĉ/is grand/a/j/n plen/brak/o/j/n da humid/a hel/a herb/o de inund/a/j herb/ej/o/j, kaj sek/ig/ad/is ĝi/n antaŭ la fajr/o tiel, ke ĝi odor/is kiel freŝ/tranĉ/it/a fojn/o, kaj ŝi ek/sid/is ĉe la apertur/o de la Kavern/o kaj kun/plekt/ad/is kol/brid/o/n de ĉeval/a haŭt/o, kaj rigard/is la grand/a/n akut/a/n ŝaf/a/n ost/o/n – larĝ/a/n ŝaf/ŝultr/a/n tranĉ/il-ost/o/n – kaj ek/sorĉ/is. Ŝi far/is la Du/a/n Kant/a/n Sorĉ/o/n en la mond/o.

Ekster/e en la Sovaĝ/a Ĝangal/o ĉiu/j sovaĝ/a/j best/o/j mir/is, kio okaz/is al la Sovaĝ/a Hund/o, kaj fin/fin/e la Sovaĝ/a Ĉeval/o stampf/is per si/a sovaĝ/a huf/o kaj dir/is, "Mi ir/os kaj vid/os kaj dir/os kial la Sovaĝ/a Hund/o ankoraŭ ne re/ven/is. Kat/o, kun/ir/u kun mi."

"Neniel!" dir/is la Kat/o. "Mi est/as la Kat/o kiu ir/ad/as sol/e, kaj ĉiu/j lok/o/j egal/as al mi. Mi ne kun/ir/os." Tamen ŝli sam/e post/ir/is la Sovaĝ/a/n Ĉeval/o/n mol/paŝ/e, mol/paŝ/eg/e, kaj ŝli kaŝ/is si/n tie/n de kie ŝli pov/is ĉio/n aŭd/i.

Kiam la Hom/in/o aŭd/is la Sovaĝ/a/n Ĉeval/o/n salt/et/ad/i kaj stumbl/et/ad/i kun si/a long/a kol/har/ar/o, ŝi ek/rid/is kaj dir/is, "Jen ven/as la du/a. Sovaĝ/a Best/o el/de la Sovaĝ/a Ĝangal/o, kio/n ci vol/as?"

La Sovaĝ/a Ĉeval/o demand/is, "Ho mi/a Mal/amik/o kaj Edz/in/o de mi/a Mal/amik/o, kie est/as la Sovaĝ/a Hund/o?"

La Hom/in/o ek/rid/is, kaj pren/is la tranĉ/il-ost/o/n rigard/ant/e ĝi/n, kaj dir/is, "Sovaĝ/a Best/o de la Sovaĝ/a Ĝangal/o, ci ne ven/is ĉi tie/n pro la Sovaĝ/a Hund/o, sed kaŭz/e de tiu ĉi bon/a herb/o."

Kaj la Sovaĝ/a Ĉeval/o, salt/et/ant/e kaj stumbl/et/ant/e kun si/a long/a kol/harar/o, dir/is, "Vi prav/as; don/u ĝi/n al mi por manĝ/i."

La Hom/in/o dir/is, "Sovaĝ/a Best/o de la Sovaĝ/a Ĝangal/o, klin/u vi/a/n sovaĝ/a/n kap/o/n kaj sur/hav/u tio/n kio/n mi don/os al vi, kaj vi ricev/ad/os la bon/eg/a/n herb/o/n tri/foj/e tag/e."

"Aha," pens/is la Kat/o, aŭskult/ant/e, "tio est/as saĝ/a Hom/in/o, sed ŝi est/as ne tiom saĝ/a kiom mi."

La Sovaĝ/a Ĉeval/o klin/is si/a/n kap/o/n kaj la Hom/in/o ĉirkaŭ/met/is ĉirkaŭ ĝi/n la plekt/it/a/n haŭt/a/n kol/brid/o/n, kaj la Sovaĝ/a Ĉeval/o el/spir/is sur ŝi/a/j/n pied/o/j/n kaj dir/is, "Ho mi/a Mastr/in/o, kaj Edz/in/o de mi/a Vir/mastr/o, mi est/os vi/a serv/ant/o kaŭz/e de la bon/eg/a herb/o."

"Aha," pens/is la Kat/o, aŭskult/ant/e, "ti/o est/as tre mal/saĝ/a Ĉeval/o." Kaj ŝli marŝ/is reen tra la Kaos/a Sovaĝ/a Ĝangal/o, sving/ant/e si/a/n sovaĝ/a/n vost/o/n, kaj ir/ant/e laŭ si/a sovaĝ/a sol/ec/o. Sed neniam dir/ont/e al iu.

Kiam la Vir/hom/o kaj la Hund/o re/ven/is de ĉas/ad/o, la Vir/hom/o demand/is, "Kio/n la Sovaĝ/a Ĉeval/o far/as ĉi tie?" Kaj la Hom/in/o respond-

/is, “Li jam ne plu nom/iĝ/as Sovaĝ/a Ĉeval/o, sed la Unu/a Serv/ant/o, ĉar li port/ad/os ni/n de lok/o al lok/o por/ĉiam-ĉiam-ĉiam/e. Rajd/u sur li/a dors/o al ĉas/ad/o.”

La sekv/ont/a/n tag/o/n, ten/ant/e si/a/n sovaĝ/a/n kap/o/n super/e por ke ŝi/a/j sovaĝ/a/j korn/o/j ne al/kroĉ/iĝ/u en sovaĝ/a/j arb/o/j, la Sovaĝ/a Bov/in/o ven/is ĝis la Kavern/o, kaj la Kat/o post/ir/is ŝi/n kaj kaŝ/is si/n kiel antaŭ/e; kaj ĉio okaz/is sam/sam/e kiel antaŭ/e; kaj la Kat/o pens/is la sam/a/j/n aĵ/o/j/n kiel antaŭ/e, kaj kiam la Sovaĝ/a Bov/in/o promes/is ĉiu/tag/e don/ad/i si/a/n lakt/o/n al la Hom/in/o inter/ŝanĝ/e por la bon/eg/a herb/o, la Kat/o re/ven/is tra la Kaos/a Sovaĝ/a Ĝangal/o sving/ant/e si/a/n sovaĝ/a/n vost/o/n, kaj ir/ant/e laŭ si/a sovaĝ/a sol/ec/o. Sed neniam dir/ont/e al iu. Kaj kiam la Vir/hom/o kaj la Ĉeval/o kaj la Hund/o re/ven/is de ĉas/ad/o kaj demand/is la sam/a/j/n demand/o/j/n kiel antaŭ/e, la Hom/in/o respond/is, “Ŝi jam ne plu nom/iĝ/as Sovaĝ/a Bov/in/o, sed la Don/ant/o de Bon/a Manĝ/aĵ/o. Ŝi don/ad/os al ni varm/a/n blank/a/n lakt/o/n por/ĉiam-ĉiam-ĉiam/e, kaj mi pri/zorg/ad/os ŝi/n dum vi kaj la Unu/a Amik/o kaj la Unu/a Serv/ant/o ir/os ĉas/e.”

La sekv/a/n tag/o/n la Kat/o atend/is, ĉu iu aliu Sovaĝ/a Best/o ir/os al la Kavern/o, sed neniu mov/iĝ/is en la Kaos/a Sovaĝ/a Ĝangal/o, do la Kat/o ir/is tien mem/sol/e; kaj ŝli vid/is la Hom/in/o/n melk/i la Bov/in/o/n, kaj ŝli vid/is la lum/o/n de la fajr/o en la Kavern/o, kaj ŝli flar/sent/is la odor/o/n de la varm/a blank/a lakt/o.

La Kat/o demand/is, “Ho mi/a Mal/amik/o kaj Edz/in/o de mi/a Mal/amik/o, kien ir/is la Sovaĝ/a Bov/in/o?”

La Hom/in/o ek/rid/is kaj dir/is, “Sovaĝ/a Best/o el/de Sovaĝ/a Ĝangal/o, re/ven/u re/e/n en la Ĝangal/o/n, ĉar mi re/kun/plekt/is mi/a/n har/ar/o/n, kaj mi for/met/is la sorĉ/a/n tranĉ/il-ost/o/n, kaj ni en ni/a Kavern/o bezon/as nek plu/a/j/n amik/o/j/n nek plu/a/j/n serv/ant/o/j/n.”

La Kat/o kontraŭ/is, “Mi ne est/as amik/o, kaj mi ne est/as serv/ant/o. Mi est/as Kat/o kiu ir/ad/as sol/e, kaj mi dezir/as en/iri vi/a/n Kavern/o/n.”

La Hom/in/o dir/is, “Kial do vi ne ven/is la unu/a/n nokt/o/n kun la Unu/a Amik/o?”

La Kat/o eg/e koler/iĝ/is kaj demand/is, “Ĉu la Sovaĝ/a Hund/o rakont/aĉ/is pri mi?”

La Hom/in/o pri tio ek/rid/is, “Vi est/as Kat/o kiu ir/ad/as sol/e, kaj ĉiu/j lok/o/j egal/as al vi. Vi est/as nek amik/o nek serv/ant/o. Vi mem dir/is ti/o/n. For/ir/u kaj ir/ad/u sol/e en ĉiu/j lok/o/j egal/e.”

Tiam la Kat/o ek/ŝajn/ig/is bedaŭr/i, “Ĉu mi neniam rajt/os ven/i en la Kavern/o/n? Ĉu mi neniam rajt/os sid/i ĉe la varm/a fajr/o? Ĉu mi neniam rajt/os trink/i la varm/a/n blank/a/n lakt/o/n? Vi est/as tre saĝ/a kaj tre ĉarm/a. Vi dev/us ne est/i kruel/a, eĉ al Kat/o ne.”

La Hom/in/o dir/is, “Mi sci/is ke mi est/as saĝ/a, sed mi ne sci/is ke mi

est/as ĉarm/a. Mi do far/os kontrakt/o/n kun vi. Se mi iu/n foj/o/n ek/parol/os laŭd/e al vi, vi rajt/os ven/i en la Kavern/o/n."

"Kaj se vi du/a/n foj/o/n ek/parol/os laŭd/e al mi?" demand/is la Kat/o.

"Tio est/os neniam," respond/is la Hom/in/o, "sed se mi la du/a/n foj/o/n ek/parol/os laŭd/e al vi, vi rajt/os sidi ĉe la fajr/o en la Kavern/o."

"Kaj se vi la tri/a/n foj/o/n ek/parol/os laŭd/e al mi?" demand/is la Kat/o.

"Tio est/os neniam," respond/is la Hom/in/o, "sed se mi la tri/a/n foj/o/n ek/parol/os laŭd/e al vi, vi rajt/os trink/i la varm/a/n blank/a/n lakt/o/n tri/foj/e tag/e por/ĉiam-ĉiam-ĉiam/e."

Tiam la Kat/o ark/ig/is si/a/n dors/o/n kaj dir/is, "Do nun la Kurten/o ĉe la apertur/o de la Kavern/o, kaj la Fajr/o mal/antaŭ/e de la Kavern/o, kaj la Lakt/o-pot/o/j star/ant/a/j apud la Fajr/o memor/u kio/n dir/is mi/a Mal/amik/o kaj Edz/in/o de mi/a Mal/amik/o." Kaj ŝli for/ir/is tra la Kaos/a Sovaĝ/a Ĝangal/o sving/ant/e si/a/n sovaĝ/a/n vost/o/n, kaj ir/ant/e laŭ si/a sovaĝ/a sol/ec/o.

Tiu/vesper/e, kiam la Vir/hom/o kaj la Ĉeval/o kaj la Hund/o re/ven/is hejm/e/n de ĉas/ad/o, la Hom/in/o ne dir/is al ili, kiel ŝi kontrakt/iĝ/is kun la Kat/o, ĉar ŝi tim/et/is, ke al ili ne plaĉ/us ti/o.

La Kat/o for/ir/is for/for/e/n, kaj long/a/n temp/o/n kaŝ/ad/is si/n laŭ si/a sovaĝ/a sol/ec/o en la Kaos/a Sovaĝ/a Ĝangal/o, kaj dum/e la Hom/in/o tut/e forges/is pri ŝli. Nur la Vespert/o – la et/a sub/e/n/kap/a vespert/o – kiu pend/ad/is en/e de la Kavern/o, sci/is, kie la Kat/o kaŝ/as si/n; kaj la Vespert/o ĉiu/vesper/e flug/ad/is al la Kat/o por rakont/i la nov/aĵ/o/j/n okaz/ant/a/j/n.

Iu/n vesper/o/n la Vespert/o dir/is, "En la Kavern/o est/as Beb/o. Li est/as nov/a kaj roz/kolor/a kaj gras/a kaj et/a, kaj la Hom/in/o li/n eg/e ŝat/as."

"Aha," dir/is la Kat/o, aŭskult/ant/e, "sed kio/n la Beb/o ŝat/as?"

"Li ŝat/as aĵ/o/j/n mol/a/j/n kaj tikl/em/a/j/n," respond/is la Vespert/o. "Li ŝat/as ten/i en/man/e varm/a/j/n aĵ/o/j/n en/dorm/iĝ/ont/e. Li ŝat/as, ke oni lud/u kun li. Ĉi/o/n ĉi li ŝat/as."

"Aha," dir/is la Kat/o, aŭskult/ant/e, "Mi/a temp/o do ven/is."

La sekv/a/n nokt/o/n la Kat/o ir/is tra la Kaos/a Sovaĝ/a Ĝangal/o kaj kaŝ/is si/n tut/proksim/e ĉe la Kavern/o kaj rest/is tie ĝis la maten/o, kiam la Vir/hom/o kaj la Hund/o kaj la Ĉeval/o ir/is al ĉas/ad/o. Tiu/maten/e la Hom/in/o est/is tre okup/at/a pri kuir/ad/o kaj la Beb/o daŭr/e plor/eg/ad/is. Do ŝi el/port/is li/n ekster la Kavern/o/n kaj don/is al li man/plen/o/n da rul/ŝton/et/o/j por ludi. Tamen la Beb/o ĉiam plor/eg/is.

Tiam la Kat/o el/met/is si/a/n mol/pied/o/n kaj frap/et/is la Beb/o/n sur la vang/o/n, kaj li ek/kver/is; la Kat/o frot/is li/a/j/n dik/et/a/j/n genu/o/j/n kaj tikl/is li/n per si/a vost/o sub ĝi/a dik/et/a menton/o. Kaj la Beb/o ek/rid/is kaj la Hom/in/o aŭd/is ĝi/n kaj rid/et/is.

Tiam la Vespert/o – la et/a sub/e/n/kap/a vespert/o – kiu pend/is ĉe la apertur/o de la Kavern/o, dir/is, "Ho mi/a Gast/ig/ant/in/o kaj Edz/in/o de mi/a Vir/gast/ig/ant/o kaj Patr/in/o de mi/a Gast/ig/ant/id/o, iu Sovaĝ/a Best/o de Sovaĝ/a Ĝangal/o ĵus bel/eg/e lud/as kun vi/a Beb/o."

"Ben/it/a est/u tiu Sovaĝ/a Best/o, kiu ajn ŝli est/as," dir/is la Hom/in/o rekt/ig/ant/e si/a/n dors/o/n, "ĉar mi est/as okup/at/a in/o ĉi-maten/e, kaj ŝli bon/help/is al mi."

Ĵus je tiu minut/o kaj sekund/o, mi/a Plej Kar/a, la sek/ig/it/a ĉeval/haŭt/a Kurten/o, kiu est/is vost/mal/supr/e/n pend/ant/a tra la apertur/o de la Kavern/o, fal/is ter/e/n – ĥuŝ! – ĉar ĝi memor/is si/a/n kontrakt/o/n kun la Kat/o, kaj kiam la Hom/in/o ven/is por re/met/i ĝi/n – ho rigard/eg/u! – la Kat/o komfort/em/e est/is sid/ant/a en/e de la Kavern/o.

"Ho mi/a Mal/amik/o kaj Edz/in/o de mi/a Mal/amik/o," dir/is la Kat/o, "est/as ja mi: ĉar vi ek/parol/is laŭd/e al mi; do mi nun rajt/as sid/i en/e de la Kavern/o por/ĉiam-ĉiam-ĉiam/e. Tamen mi ĉiam est/as la Kat/o kiu ir/ad/as sol/e, kaj ĉiu/j lok/o/j egal/as al mi."

La Hom/in/o tre koler/is kaj firm/e mal/ferm/is si/a/n buŝ/o/n kaj pren/is si/a/n rad/ŝpin/il/o/n por ek/ŝpin/i.

Sed la Beb/o plor/is, ĉar la Kat/o est/is for, kaj la Hom/in/o, ne pov/ant/e ĝi/n ĉit/ig/i, pen/eg/is pied/frap/e kaj blu/iĝ/int/e en la vizaĝ/o.

"Ho mi/a Mal/amik/o kaj Edz/in/o de mi/a Mal/amik/o kaj Patr/in/o de mi/a Mal/amik/o," dir/is la Kat/o, "pren/u pec/o/n da ŝnur/o kiu/n vi ŝpin/as, kaj fiks/u ĝi/n al la ŝpin/turn/il/o, kiu/n tren/u laŭ la plank/o, kaj mi montr/os al vi sorĉ/aĵ/o/n kiu vi/a/n Beb/o/n ja rid/ig/os tiom laŭt/e kiom laŭt/e li nun plor/as."

"Mi far/os tiel, ĉar mi est/as fin/e de mi/a el/pens/iv/o; sed mi ne dank/os al vi por tio."

Ŝi fiks/is la faden/o/n al la mal/grand/a argil/a ŝpin/turn/il/o kaj tren/is ĝi/n tra la plank/o, kaj la Kat/o kur/is post ĝi kaj frap/et/is ĝi/n per si/a/j pied/et/o/j, rul/ant/e ĝi/n preter si/a/j kalkan/o/j, kaj ĵet/is ĝi/n re/e/n post si/a/j/n ŝultr/o/j/n kaj ĉas/is ĝi/n inter si/a/j mal/antaŭ/a/j krur/o/j, kaj ŝajn/ig/is ĝi/n perd/i kaj re/e ĝi/n ek/skrap/is, ĝis la Beb/o rid/is tiom laŭt/e, kiom li antaŭ/e plor/is, kaj streĉ/ad/is si/n al la Kat/o kaj gaj/aŭd/iĝ/is d/is la tut/a Kavern/o, ĝis li lac/iĝ/is kaj trankvil/iĝ/is por en/dorm/iĝi, ĉirkaŭ/brak/ant/e la Kat/o/n.

"Nun/e," dir/is la Kat/o, "mi kant/os al la Beb/o kant/o/n kiu dorm/ig/os li/n por hor/et/o." Kaj ŝli ek/murmur/is, laŭt/e kaj mal/alt/e, mal/alt/e kaj laŭt/e, ĝis la Beb/o rapid/e en/dorm/iĝ/is. La Hom/in/o rid/et/is, ek/rigard/is ili/n du kaj dir/is, "Mir/ig/e far/it/e. Sen/dub/e vi est/as tre lert/a, ho Kat/o."

Ĵus je tiu minut/o kaj sekund/o, mi/a Plej Kar/a, la fum/o de la fajr/o mal/antaŭ/e de la Kavern/o mal/supr/e/n/iĝ/is po-nub/e de la tegment/o – puff! – ĉar ĝi memor/is si/a/n kontrakt/o/n kun la Kat/o, kaj kiam re/klar/iĝ/is – ho

rigard/eg/u! – la Kat/o komfort/em/e est/is sid/ant/a ĉe la fajr/o.

"Ho mi/a Mal/amik/o kaj Edz/in/o de mi/a Mal/amik/o," dir/is la Kat/o, "est/as ja mi: ĉar vi la du/a/n foj/o/n ek/parol/is laŭd/e al mi; do mi nun rajt/as sidi en/e ĉe la varm/a fajr/o mal/antaŭ/e de la Kavern/o por/ĉiam-ĉiam-ĉiam/e. Tamen mi ĉiam est/as la Kat/o kiu ir/ad/as sol/e, kaj ĉiu/j lok/o/j egal/as al mi."

Tiam la Hom/in/o tre koler/eg/is, kaj mal/kun/plekt/is si/a/n har/ar/o/n, ĵet/is iom plu da lign/o sur la fajr/o/n, el/pren/is la larĝ/a/n ŝaf/ŝultr/a/n tranĉ-/il-ost/o/n kaj ek/far/is sorĉ/o/n kiu est/is protekt/ont/a ŝi/n plu ek/parol/i laŭd/e al la Kat/o. Ne est/is Kant/a Sorĉ/o, mi/a Plej Kar/a, est/is Silent/a Sorĉ/o; kaj dis/e d/is la Kavern/o etend/iĝ/is tia silent/o, ke la et/a mus/et/o kaŝ/el/ir/is el/de la angul/o kaj ek/kur/is tra la plank/o.

"Ho mi/a Mal/amik/o kaj Edz/in/o de mi/a Mal/amik/o," dir/is la Kat/o, "ĉu tiu mus/et/o est/as part/o de vi/a sorĉ/ad/o?"

"Oĥ! Ĵu! Cert/e ne!" surpriz/iĝ/is la Hom/in/o, kaj ŝi fal-mal/ek/ten/is la tranĉ/il-ost/o/n kaj salt/is sur la seĝ/et/o/n antaŭ la fajr/o kaj kun/ig/is rapid/e si/a/n har/ar/o/n pro tim/o ke la mus/o pov/us supr/e/n/kuri laŭ ĝi.

"Aha," el/spir/is la Kat/o, rigard/ant/e, "ĉu do neniel mal/util/os al mi se mi manĝ/os ĝi/n?"

"Ne," el/buŝ/ig/is la Hom/in/o, kun/ten/ant/e si/a/n har/ar/o/n, "rapid/e ĝi/n manĝ/u, kaj mi eg/e dank/em/os al vi."

La Kat/o far/is unu salt/o/n kaj kapt/is la mus/et/o/n, kaj la Hom/in/o dir-/is, "Cent/obl/a/n dank/o/n. Eĉ ne la Unu/a Amik/o sufiĉ/e rapid/as por kapt/i mus/et/o/j/n kiel vi ĵus far/is. Cert/e vi est/as tre saĝ/a."

Ĵus je tiu minut/o kaj sekund/o, mi/a Plej Kar/a, la Lakt/o-pot/o star-/ant/a ĉe la fajr/o dis/ŝir/iĝ/is en du pec/o/j/n – puk! – ĉar ĝi memor/is si/a/n kontrakt/o/n kun la Kat/o, kaj kiam la Hom/in/o re/salt/is plank/e/n de la seĝ/et/o – ho rigard/eg/u! – la Kat/o est/is lek/ant/a la varm/a/n blank/a/n lakt/o/n el unu de la romp/o/pec/o/j.

"Ho mi/a Mal/amik/o kaj Edz/in/o de mi/a Mal/amik/o," dir/is la Kat/o, "est/as ja mi: ĉar vi la tri/a/n foj/o/n ek/parol/is laŭd/e al mi; do mi nun rajt-/as trink/i la varm/a/n blank/a/n lakt/o/n tri/foj/e tag/e por/ĉiam-ĉiam-ĉiam/e. Tamen mi ĉiam est/as la Kat/o kiu ir/ad/as sol/e, kaj ĉiu/j lok/o/j egal/as al mi."

Tiam la Hom/in/o ek/rid/is kaj en/verŝ/is por la Kat/o uj/o/n da varm/a blank/a lakt/o kaj dir/is, "Ho Kat/o, vi est/as tiom saĝ/a kiom hom/o, sed memor/u ke vi/a kontrakt/o est/is far/it/a ne kun la Vir/hom/o nek kun la Hund/o, kaj mi ne sci/as kio/n ili far/os, kiam ili re/ven/os hejm/e/n."

"Kiel mi/n koncern/as tio?" dir/is la Kat/o. "Se mi hav/as la lok/o/n en la Kavern/o ĉe la fajr/o kaj la varm/a/n blank/a/n lakt/o/n tri/foj/e tag/e, mi/n ne ĝen/as kio/n la Vir/homo kaj la Hund/o far/os."

Tiu/vesper/e, post ol la Vir/hom/o kaj la Hund/o re/ven/is hejm/e/n, la Hom/in/o rakont/is al ili la okaz/int/aĵ/o/n pri la kontrakt/o, dum la Kat/o sid/is ĉe la fajr/o rid/et/ant/e. Tiam la Vir/hom/o dir/is, "Jes, sed kun mi ja ne far/is vi kontrakt/o/n, nek kun ĉiu/j ĝust/a/j Vir/hom/o/j ven/ont/a/j post mi." Li ek/ten/is si/a/j/n du haŭt/a/j/n ŝu/eg/o/j/n kaj li ek/ten/is si/a/n ŝton/a/n hak/il/et/o/n (tio iĝ/as tri) kaj al/port/is lign/o/pec/o/n kaj por/lign/a/n hak/il/o/n (sum/e iĝ/as kvin) kaj vic/ig/is ili/n dir/ant/e, "Ni/a/n kontrakt/o/n ni nun far/u. Se vi ne kapt/ad/os mus/o/j/n kiam vi est/os en la Kavern/o por/ĉiam-ĉiam-ĉiam/e, mi ĵet/ad/os tiu/jn ĉi kvin aĵ/o/j/n traf/e al vi kiam ajn mi vid/os vi/n, kaj sam/e far/os ĉiu/j ĝust/a/j Vir/hom/o/j post mi."

"Aha," rimark/is la Hom/in/o, aŭskult/ant/e, "ŝli est/as tre saĝ/a kat/o, sed ne tiom saĝ/a kiom mi/a Vir/edz/o."

La Kat/o tra/kalkul/is la kvin aĵ/o/j/n (aspekt/is eg/e mal/glat/e) kaj respond/is, "Mi kapt/ad/os mus/o/j/n kiam mi est/os en la Kavern/o por/ĉiam-ĉiam-ĉiam/e; tamen mi ĉiam est/as la Kat/o kiu ir/ad/as sol/e, kaj ĉiu/j lok/o/j egal/as al mi."

"Ne ver/e egal/as, se mi proksim/as," dir/is la Vir/hom/o. "Se vi ne est/us dir/int/a ĉi last/aĵ/o/n, mi for/met/int/us tiu/jn ĉi aĵ/o/j/n por/ĉiam-ĉiam-ĉiam/e; sed tiel ĉi mi ĵet/ad/os traf/e al vi mi/a/j/n du ŝu/eg/o/j/n kaj mi/a/n ŝton/a/n hak/il/et/o/n (tio iĝ/as tri), kiam ajn mi renk/ont/os vi/n. Kaj tiel ja far/os ĉiu/j ĝust/a/j Vir/hom/o/j post mi!"

Tiam la Hund/o dir/is, "Atend/et/u. Ne kun mi kaj ĉiu/j ĝust/a/j Hund/o/j ven/ont/a/j post mi far/is ŝli kontrakt/o/n." Kaj li montr/is si/a/j/n dent/o/j/n kaj dir/is, "Se vi ne est/ad/os ĝentil/a al la Beb/o dum vi est/os en la Kavern/o por/ĉiam-ĉiam-ĉiam/e, mi ĉas/ad/os vi/n ĝis mi kapt/os vi/n, kaj kiam mi kapt/os vi/n, mi mord/os vi/n. Kaj tiel ja far/os ĉiu/j ĝust/a/j Hund/o/j post mi."

"Aha," rimark/is la Hom/in/o, aŭskult/ant/e, "ŝli est/as tre saĝa kat/o, sed ne tiom saĝ/a kiom la Hund/o."

La Kat/o kalkul/is la dent/o/j/n de la Hund/o (aspekt/is tre pint-akr/e), kaj dir/is, "Mi est/os ĝentil/a al la Beb/o kiam mi est/os en la Kavern/o, se nur li ne tro fort/e tir/os mi/a/n vost/o/n, por/ĉiam-ĉiam-ĉiam/e; tamen mi ĉiam est/as la Kat/o kiu ir/ad/as sol/e, kaj ĉiu/j lok/o/j egal/as al mi."

"Ne ver/e egal/as, se mi proksim/as," dir/is la Hund/o. "Se vi ne est/us dir/int/a ĉi-last/aĵ/o/n, mi ferm/int/us mi/a/n buŝ/o/n por/ĉiam-ĉiam-ĉiam/e; sed tiel ĉi mi ĉas/kur/ig/os vi/n sur arb/o/n kiam ajn mi renkont/os vi/n. Kaj tiel ja far/os ĉiu/j ĝust/a/j Hund/o/j post mi."

Post/e la Vir/hom/o ĵet/is traf/e al la Kat/o si/a/j/n du ŝu/eg/o/j/n kaj la ŝton/a/n hak/il/et/o/n (iĝ/as tri), kaj la Kat/o el/kur/is ekster la Kavern/o/n kaj la Hund/o ĉas/kur/ig/is ŝli/n super arb/o/n; kaj de/tiam/e ĝis/nun/e, mi/a Plej Kar/a, tri ĝust/a/j Vir/hom/o/j el kvin ĉiam ĵet/ad/as si/a/j/n aĵ/o/j/n traf/e al

Kat/o/j kiam ajn ili renkont/as ili/n, kaj ĉiu/j ĝust/a/j Hund/o/j ĉas/kur/ig/as ili/n sur arb/o/j/n. Sed ankaŭ la Kat/o ten/as si/a/n flank/o/n de la kontrakt/o. Ĉiam ŝli mort/ig/as mus/o/j/n kaj est/as ĝentil/a al Beb/o/j kiam ŝli est/as en/dom/e, nur se ili ne tr/o fort/e tir/as ŝli/a/n vost/o/n. Sed post tiu/j ĉi afer/o/j, kaj inter/temp/e, kaj kiam la lun/o lev/iĝ/as nokt/iĝ/e, ŝli est/as la Kat/o kiu ir/ad/as sol/e, kaj ĉiu/j lok/o/j egal/as al ŝli. Tiam ŝli el/ir/ad/as en la Kaos/a/n Sovaĝ/a/n Ĝangal/o/n aŭ sur la Kaos/a/j/n Sovaĝ/a/j/n Arb/o/j/n aŭ sur la Kaos/a/j/n Sovaĝ/a/j/n Tegment/o/j/n, sving/ant/e si/a/n sovaĝ/a/n vost/o/n kaj promen/ant/e laŭ si/a sovaĝ/a sol/ec/o.